

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010127
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719010127.14

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaných M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX, M. S. st., nar. XX.XX.XXXX, a M. P., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 6T/44/2019-617 zo dňa 23.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.08.2020 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX, M. S. st., nar. XX.XX.XXXX, a M. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Skalica, č.k. 6T/44/2019-617 zo dňa 23.09.2019 bol obžalovaný M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. XX/XX, Z., uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na 138 písm. j) Trestného zákona, obžalovaný M. S. st., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. XX/XX, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a obžalovaný M. P., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom S. XXXX/X, Z. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

obžalovaný M. P., nar. XX.XX.XXXX, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2018, na presne nezistenom mieste, v meste Skalica si presne nezisteným spôsobom zadovážil najmenej 10 kusov plánt rastlín z rodu Cannabis, ktoré následne vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. previedol na osobu M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. č. XX/XX s tým, aby M. S., nar. XX.XX.XXXX tieto planty zasadil a dopestoval a neskôr mu časť výsledného produktu, najmenej v rozsahu 1 kilogramu odovzdal, pričom následne M. S., nar. XX.XX.XXXX v presne nezistenom dni v máji 2018, presne neurčitý počet plánt rastliny z rodu Cannabis, ktoré obdržal od M. P., najmenej však v počte 8 kusov, s cieľom tieto rastliny dopestovať, zasadil vo vinohrade vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. vo vinohradníckej búde so súpisným číslom XXXX a na pozemkoch k nej prislúchajúcich zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. Z., ktoré nehnuteľnosti v tom čase užíval a ktoré sú vo vlastníctve obžalovaného M. S. st., nar. XX.XX.XXXX, pričom tak konal s vedomím a súhlasom obžalovaného M. S., nar. XX.XX.XXXX a obžalovaný M. S. st.,

nar. XX.XX.XXXX si od obžalovaného M. S., nar. XX.XX.XXXX po predchádzajúcej dohode zobral 2 ks z týchto plánt rastlín z rodu Cannabis, ktoré v presne nezistenom dni v máji 2018 zasadil medzi vinič vo vinohrade, vo vinohradníckej oblasti v k. ú. Z. vo vinohradníckej búde so súpisným číslom XXXX a na pozemkoch k nej prislúchajúcich zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. Z. v jeho vlastníctve s cieľom tieto rastliny dopestovať, pričom časť týchto rastlín M. S. ml., nar. XX.XX.XXXX a M. S. st., nar. XX.XX.XXXX spoločným konaním neoprávnene dopestovali do vegetačnej fázy, v ktorej sa tieto rastliny stali omamnou látkou a neoprávnene spoločne tieto rastliny prechovávali v uvedenom vinohrade, v ktorom v rámci domovej prehliadky vykonanej dňa 12.09.2018 bol zaistený

- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 117,69 g s priemernou koncentráciou 2,2% hmotnostných THC obsahujúce 2589 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 679 mg s priemernou koncentráciou 1,7% hmotnostných THC obsahujúce 12 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 405,96 g s priemernou koncentráciou 12,5% hmotnostných THC obsahujúce 50745 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 1397 mg s priemernou koncentráciou 7,0% hmotnostných THC obsahujúce 98 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 360 mg s priemernou koncentráciou 3,4% hmotnostných THC obsahujúce 12 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 77,08 g s priemernou koncentráciou 1,0% hmotnostných THC obsahujúce 771 mg THC,
- 1 ks čerstvej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 13,5 g s priemernou koncentráciou 3,3% hmotnostných THC obsahujúce 446 mg THC,
- 1 ks polosuhej rastliny konope s upotrebitelnou hmotnosťou po vysušení 3008 mg s priemernou koncentráciou 6,3% hmotnostných THC obsahujúce 190 mg THC, plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 119 mg a s koncentráciou 13,0% hmotnostných THC obsahujúce 15 mg THC,
- igelitová taška, v ktorej sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 93,38 g a s priemernou koncentráciou 1,4% hmotnostných THC obsahujúce 1307 mg THC,
- plastové vrečko s tlakovým uzáverom, v ktorom sa nachádzalo sušené konope s hmotnosťou 2314 mg a s priemernou koncentráciou 7,6% hmotnostných THC, obsahujúce 176 mg THC, pričom hodnota celkovej zaistenej látky predstavuje najmenej 7.154,87,- Eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a M. S. ml. poskytol na presne nezistených miestach v Skalici, v presne nezistenom čase, najneskôr od mája 2018 marihuanu W. A., nar. XX.XX.XXXX, M. S., nar. XX.XX.XXXX, G. S., nar. XX.XX.XXXX a M. Z., nar. XX.XX.XXXX,

Za tieto skutky okresný súd obžalovanému M. S. ml., uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. i) Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Obžalovanému M. S. st. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Obžalovanému M. P. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Na výkon trestu odňatia slobody okresný súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 617-633.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Skalici podal dňa 09.04.2019 Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaných M. S. ml. pre obzvlášť závažný

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, M. S. st. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a M. P. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (pomoc), spáchaných na tom skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkyne M. S., prečítaním svedeckých výpovedí z prípravného konania svedkov W. A., N. S., T. P., G. S., M. S., M. Z., výsluchom znalca Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistická toxikológia Mjr. Ing. Marekom Koložvárim, prečítaním znaleckých posudkov, ako aj oboznámením ďalších listinných dôkazov.

Po vykonaní dokazovania okresný súd dospel k jednoznačnému záveru o tom, že skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, sa stal, spáchali ho obžalovaní a v predmetnej veci boli splnené podmienky na vyvedenie trestnej zodpovednosti voči obžalovaným. Pokiaľ ide o obžalovaného M. S. ml., tento na hlavnom pojednávaní k spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal, učinil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ktoré bolo okresným súdom prijaté, v dôsledku čoho potom okresný súd uznal tohto obžalovaného vinným zo spáchania skutku.

Pokiaľ ide o obžalovaného M. P., jeho vinu preukazovali najmä výpovede ďalších dvoch obžalovaných, ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný P. doniesol obžalovanému S. ml. asi 20 ks pláň konopy asi 10-15 cm vysokých v plastových kelímkoch do vinohradu s tým, aby mu ich dopestoval a časť úrody (asi 1 kilo) mu následne odovzdal. Napokon, aj sám obžalovaný P. potvrdil, že si uvedené planty objednal a následne ich odovzdal obžalovanému S. ml., teda potvrdil výpoveď obžalovaných. Obžalovaný P. sa bránil tým, že sa odovzdanie a dopestovanie rastlín od obžalovaného S. nič nepožadoval, bolo mu jedno ako s nimi S. ml. naloží, či ich vyhodí, pretože on sám chcel planty vyhodiť. Obrana obžalovaného P. bola vyvrátená práve výpoveďami ďalších obžalovaných, ako aj výpoveďou svedka S., ktorý poukázal na rôzne výpovede obžalovaného P., kedy ten raz tvrdil, že za vypestovanie chcel len niečo, potom nič. Napokon, o odmene za vypestovanie svedčí aj to, že obžalovaný P. okrem rastlín priniesol obžalovanému S. ml. aj 4 vákuové vrecia do ktorých sa zmestí vždy po 250 g (teda spolu práve 1 kg). Obžalovaný M. P. jednoznačne konal v priamom úmysle, s plným vedomím toho ako obžalovaný S. ml. naloží s plantami konope, výsledok tejto činnosti chcel, robil to so zisťným motívom s cieľom získať časť dopestovaného produktu. Obžalovaný P. ako pomocník trestného činu vedel o akú protiprávnu činnosť ide (ako niekoľkoročný užívateľ a marihuany). Obžalovaný P. sa teda svojou nepriamou účasťou podieľal na spáchaní trestnej činnosti takým významným spôsobom, že bez jeho pričinenia by k spáchaniu žiadnej trestnej činnosti nedošlo. Tento obžalovaný vedel, že poskytnutím väčšieho množstva pláň konopy hlavnému páchatelovi tieto hlavný páchatel môže dopestovať do formy, kedy sa stávajú omamnou látkou. Dopestovanie pláň postačilo v danom prípade na naplnenie kvalifikačného znaku väčšieho rozsahu, keďže len v jednom prípade (stopa č. 4) hodnota omamnej látky dosiahla hodnotu 4.059,60 eur. Neobstála ani obrana obhajoby o tom, že nebolo možné jednoznačne určiť, či zaistené stopy pochádzali práve od obžalovaného P., pretože aj v tomto smere z výpovedí ďalších obžalovaných celkom jasne vyplýva, že iné planty ako tie od obžalovaného P. nemali a tieto výpovede považoval súd za dôveryhodné. Napokon neobstáli ani tvrdenia o tom, že zaistené rastliny nemohli byť plantami poskytnutými obžalovaným P., nakoľko tieto boli v rôznych vegetačných štádiách. Táto obrana bola vyvrátená, keď bolo preukázané, že obžalovaný venovali väčšiu starostlivosť práve tým plantám (presadili ich z kvetináčov do zeme), ktoré boli vyššieho vzrastu, z čoho logicky usúdiť, že pokiaľ sa starali viac práve o tieto planty, tieto boli potom vo vyššom štádiu vegetačného vývoja oproti tým, ktorým takú starostlivosť nevenovali.

Pokiaľ ide o obžalovaného M. S. st., tento je zo spáchania trestnej činnosti usvedčovaný jednak samotnou výpoveďou z prípravného konania a tiež podporne svedkom G. S. - jeho synom. Tento obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že od začiatku mal vedomosť o tom, že ide o marihuanu, pričom túto verziu výpovede potvrdil aj obžalovaný M. S. ml.. Navyše, v prípravnom konaní obžalovaný S. ml. vypovedal tak, že otcovi hneď povedal, že planty sú „mariška“, za čo mu mal otec nadávať.

Obaja obžalovaní neskôr na hlavnom pojednávaní svoje výpovede z prípravného konania popreli a zmenili ich, pričom je zrejmé, že tak učinili z dôvodu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Takúto obranu považoval okresný súd za účelovú a koncipovanú až potom, ako sa obžalovaný M. S. st. dozvedel, aký trest mu hrozí za spáchaný skutok. Okresný súd považoval výpovede obžalovaných S. z prípravného konania za dôveryhodné, otec usvedčoval syna a syn otca. Až po uvedení si následkov sa ich výpovede menili v snahe vyhnúť sa trestu. Okresný súd neprijal ani tvrdenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní o tom, že rastliny nepestoval ani nesadil a to tiež s poukazom na výpovede z prípravného konania, v ktorých uviedli obžalovaní, že M. S. st. zasadil rastliny do vinohradu (do 3. a 5. riadku s presným popisom kde asi), tiež popísal ako prihnojoval vinohrad, v dôsledku čoho aj rastlina v 3. rade vyrástla do abnormálnych rozmerov. Obžalovaný tiež uviedol, že keby vedel, aké následky bude mať toto celé následky, nikdy by si vo vinohrade nič nezasadil. V súvislosti s vyššie uvedeným potom okresný súd neprijal ani obranu o tom, že rastlinu v domnení, že ide o konopu siatu pestoval na to, aby z nej vyrobil masť pre svojho otca. Na tom nič nemení ani svedecká výpoveď svedkyne M. S., ktorá ako manželka a matka obžalovaných pochopiteľne svedčila v jeho prospech. Obžalovaný M. S. st. bol napokon usvedčený aj výpoveďou svedka W. A., ktorý mal vedomosť od obžalovaného S. ml. o tom, že aj tento obžalovaný fajčí marihuanu. Záverom okresný súd poukázal aj na to, že v moči obžalovaného M. S. st. bola analýzou zistená koncentrácia kreatínu vo veľmi nízkej koncentrácii. Pohnútku spočívajúcu v účele pestovania konopy pre liečebné účely možno zohľadniť maximálne pri výmere trestu. Obžalovaný M. S. st. ako vlastník pozemku, na ktorom bola pestovaná konopa svojim konaním umožnil svojmu synovi obžalovanému M. S. ml., aby na tomto pozemku planty pestoval, teda poskytol mu produkčnú plochu. Už od momentu kedy obžalovaný P. doniesol obžalovanému S. ml. planty na tento pozemok mal vedomosť o zamýšľanej protiprávnej činnosti, ktorej nijakým spôsobom nezabránil. Práve naopak, túto činnosť umožnil a napokon sa na nej aj podieľal. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný M. S. st. sa na tomto skutku podieľal nielen nepriamo poskytnutím produkčnej plochy ale aj priamo, keď dva planty konope presadil s úmyslom vypestovať ich do takého vegetačného štádia, v ktorom sa stali omamnou látkou, čo sa aj stalo.

Okresný súd sa nestotožnil ani s obhajobou obžalovaných, keď sa snažili poukázať na to, že v danom prípade išlo o predmet určený na nedovolenú výrobu, a to s poukazom na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015). Rovnako je bez významu aj námietka o tom, že rozhodujúcim faktorom pre posúdenie toho, koľko dávok drogy je možné pripraviť zo zaistenej rastliny, nakoľko pojem obvykle jednorazová dávka nie je zákonným znakom skutkovej podstaty predmetného trestného činu podľa § 172 Trestného zákona. Rovnako neprijal ani obranu poukazujúcu na to, že niektoré zaistené stopy nedosahovali hmotnosť 0,5g a súčasne minimálne množstvo účinnej látky THC 2 %, preto ich nemožno považovať za omamné látky. Tu okresný súd poukazuje na to, že práve tieto stopy do obžaloby ani neboli počítané. Navyše, už len samotná stopa č. 4 (bez ďalších) obsahovala také množstvo účinnej látky THC, ktorá napĺňa kvalifikačný znak „väčšieho rozsahu“.

Konanie obžalovaného M. S. ml. podľa okresného súdu napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, nakoľko tento si neoprávnene zadovážil omamnú látku jej dopestovaním, túto neoprávne prechovával po akúkoľvek dobu a čin spáchal vo väčšom rozsahu a závažnejším spôsobom konania (na viacerých osobách), pričom pokiaľ ide o pestovanie a prechovávanie omamnej látky, konal tak spoločne so svojím otcom obžalovaným M. S. st. Konanie obžalovaného M. S. st. napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, nakoľko spolu so svojím synom obžalovaným M. S. ml. si neoprávnene zadovážil omamnú látku jej dopestovaním, túto neoprávne prechovával po akúkoľvek dobu a čin spáchal vo väčšom rozsahu. Konanie obžalovaného M. P. napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (pomoc), nakoľko zadovážením prostriedkov plátno rastliny rodu Cannabis (konopa) poskytol obžalovanému M. S. ml. pomoc na neoprávnené zadováženie omamnej látky jej dopestovaním a jej neoprávnené prechovávanie.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému M. S. ml., z miesta bydliska nie je hodnotený. Z výkonu väzby je hodnotený pozitívne. Obžalovaný bol v minulosti 2x odsúdený (alternatívne tresty), v oboch prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný nemá záznam v registri priestupkov. U tohto obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Nakoľko u tohto obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, okresný súd pristúpil k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o 1/3. Trestná sadzba v rámci ktorej potom ukladal trest bola 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd tiež u tohto obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že sa k spáchaniu skutku priznal a učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona o tom, že je vinný, čo potom odôvodňovalo postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Analogicky potom o 1/3 znížil dolnú hranicu trestnej sadzby 10 rokov na 6 rokov a 8 mesiacov, a takýto trest obžalovanému uložil. Pokiaľ ide o § 39 ods. 1 Trestného zákona, na takýto postup splnené podmienky neboli. Pokiaľ ide o obžalovaného M. S. st., tento nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. V minulosti nebol súdne trestaný, dopustil sa spáchania jedného priestupku. U tohto obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu skutočnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona na samej dolnej hranici trestnej sadzby, a to vo výmere 10 rokov. Okresný súd uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá ostala nezmenená i napriek tomu, že súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a následne s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona sa znížila horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3 (teda sadzba po jej úprave bola v rozmedzí od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace), ani v tomto prípade podľa názoru okresného súdu neboli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Takto uložený trest je podľa názoru okresného súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pokiaľ ide o obžalovaného M. P., tento je kladne hodnotený v podmienkach výkonu väzby. Obžalovaný bol v minulosti 2 odsúdený, v oboch prípadoch sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený a 1 x bol v jeho prípade schválený zmier. Obžalovaný sa v minulosti dopustil spáchania 13 priestupkov na úseku cestnej premávky. Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd u obžalovaného nezistil ani jednu poľahčujúcu okolnosť a ani priťažujúcu okolnosť. Okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, teda na samej dolnej hranici, nakoľko nebol najmenší dôvod ukladať trest nad touto dolnou hranicou trestnej sadzby, pričom však zároveň uviedol, že neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu.

Pre výkon trestu odňatia slobody boli všetci obžalovaní v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. I keď podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona má byť páchatel obzvlášť závažného zločinu zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, mal okresný súd s ohľadom na osobu obžalovaných (ani jeden z nich nebol doposiaľ vo výkone trestu) a závažnosť trestného činu za to, že ich náprava bude lepšie zaistená s miernejším režimom a preto rozhodol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona o ich zaradení do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku zahlásili všetci traja obžalovaní odvolanie a to bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 23.09.2019 (č.l. 615), ktoré následne v zákonnej lehote písomne odôvodnili (č.l. 654, č.l. 644, č.l. 666 a č.l. 691).

Obžalovaný M. S. ml. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu na č.l. 654, výlučne čo do výroku o treste. Trest uložený okresným súdom považuje aj napriek už zníženej trestnej sadzbe za neprimerane prísny. Má za to, že v danej veci boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Poukazuje na to, že obžalovaný s omamnými a psychotropnými látkami nikdy neobchodoval a držbu omamných látok pre vlastnú potrebu nemožno z hľadiska závažnosti porovnávať s predajom a distribúciou, ktoré majú ďaleko nebezpečnejšie následky pre spoločnosť. Zároveň poukazuje aj na neprimerane prísne zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa jeho názoru na nápravu obžalovaného bude postačujúce zaradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na odvolacie dôvody navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že obžalovanému M. S. ml. uloží trest odňatia slobody trvaním 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný M. S. st. podal odvolanie prostredníctvom obhajkyne na č.l. 644 - 646, a to aj voči výroku o vine, ako aj výroku o treste napadnutého rozsudku. Obžalovaný poukazuje, že nemal vedomosť o tom, že jeho syn pestuje vo vinohrade marihuanu - zákonom zakázanú odrodu konope a nijako sa na pestovaní marihuany nepodieľal. Súd vyhodnotil všetky dôkazy účelovo, časti selektívne vytrhol z kontextu celej výpovede. Obžalovaný konal v negatívnom skutkovom omyle, nielenže nevedel o aké rastliny ide a aké sú zasadené vo vinohrade, mal predstavu, že ide o rastliny ktorých pestovanie je povolené. Absentuje tu podľa jeho názoru teda subjektívna stránka trestného činu - zavinenie. Po zmene právnej kvalifikácie obžalovaný vypovedal iba jedenkrát a to dňa 14.03.2019, v tejto výpovedi neuviedol nič z toho, čo okresný súd ako jeho výpoveď z prípravného konania uviedol. Namieta prevzatie skoršej výpovede podanej za nižšej právnej kvalifikácie. Pokiaľ ide o výpoveď z 12.09.2018 táto bola učená za nižšej právnej kvalifikácie navyše bez možnosti poradiť sa s obhajcom. Príslušníci PZ používali pojem „marihuana“, preto tento pojem používal aj on. V každej výpovedi uviedol, že pokiaľ by vedel, že ide o marihuanu, pestovanie na pozemku by nepovolil. Vo výpovedi uviedol, že nasadil rastliny do tretieho a piateho riadku vinohradu, avšak z predloženej dokumentácie vyplýva, že rastliny boli nasadené v treťom a štvrtom riadku, teda odlišne. Poukazuje tiež na výpoveď svojho syna G. S., ktorý na otázku OČTK uviedol, že otcova úloha bola len taká, že je majiteľom pozemku, na ktorom sa bola pestovaná konopa. Pokiaľ ide o spochybnenie výpovede manželky obžalovaného z dôvodu rodinného pomeru k obom obžalovaným S., tu zastáva názor, že samotný rodinný pomer nemôže byť dôvodom o pochybnosti pravdivosti výpovede. Aj z výpovede manželky vyplýva, že v čase, kedy syn - obžalovaný M. S. ml. nasadil rastliny do vinohradu do vinohradu chodili len sporadicky, neboli na území SR, vinohrad sa zavlahoval centrálnne, nepolievala sa každá rastlina zvlášť. Záver súdu o tom, že obžalovaný rastliny polieval a hnojil nemajú oporu v realite. Obžalovaný má pochybnosti o tom, či mu nebola podhodená zo strany OČTK rastlina. K tejto pochybnosti predložil aj čestné prehlásenie suseda M. A.. Obžalovaný v minulosti vyrábala rôzne tinktúry z bylín, vyrábanie liečiv teda preňho nebolo ničím výnimočným. Výpoveď svedka A. považuje za nevierohodnú, nakoľko tento mal v minulosti spory s oboma synmi obžalovaného. Pokiaľ ide o vzorku moču, prítomnosť látky mohla preukazovať len požívanie omamných látok, čo trestne nie je. Nesúhlasí ani so záverom o poskytnutí produkčnej plochy na pestovanie omamnej látky. Vinohrad dočasne zveril synovi - obžalovanému M. S. ml., ktorý keďže nemal stále zamestnanie sa o vinohrad staral. Obžalovaný nemal vedomosť čo vo vinohrade zasadil, nakoľko sa s manželkou dočasne odsťahoval do Českej republiky. Súhlas na zasadenie rastlín synovi nedal, ten ich do vinohradu zasadil sám, bez jeho vedomia. Pokiaľ mal súd za to, že synovi neprekazil a nezabránil v páchaní trestného činu, prichádzalo by do úvahy zodpovednosť za neoznámenie trestného činu. Samotná vedomosť osoby odlišnej od tej, ktorá takú látku zadovážila o jej ukrytí na mieste obom osobám známom nestačí na trestnú zodpovednosť tej osoby, ktorá uvedenú látku nezadovážila a ani s ňou nebola oprávnená disponovať. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a v plnom rozsahu ho oslobodil od spod obžaloby.

Obžalovaný M. P. podal odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Schmidla na č.l. 666. V prvom rade obhajca spochybnil primeranosť a adekvátnosť uloženého trestu vo výmere 10 rokov, za to, že obžalovaný P. dodal obžalovanému M. S. ml. 10 sadeníc rastliny konope a inak sa nijakým spôsobom nepodieľal na ich vypestovaní a ďalšom používaní. Takýto trest nezodpovedá znakom právneho štátu. Obhajoba poukazuje na počiatkové štádium trestného stíhania, kedy OČTK zaistili v podstate dve skutočnosti, a to že obžalovaný S. ml. si kúpil 35 ks plánt v meste Skalica, tieto previezol do svojho vinohradu, ktorý užíval od svojho otca, tam ich zasadil a začal pestovať. Na druhej strane z ďalšieho rozhodnutia vyplýva, že obžalovaný S. ml. si zadovážil od obžalovaného P. minimálne 10 ks rastlín, ktoré mu odovzdal vo vinohrade, kde ich neskôr pestoval. Z toho vyplýva, že obžalovaný P. v podstate odovzdal sadenice, nešlo o drogu, išlo len o rastlinu, z ktorej sa postupne mala dopestovať omamná látka. Išlo o rastliny v takom štádiu, kedy ešte neobsahovali také množstvo účinnej látky THC, preto nemohlo ísť o omamnú látku. Do úvahy potom prichádzalo vyvodit' len určitú právno-správnú zodpovednosť na úrovni priestupkového konania, a to za neoprávnené nakladanie s takýmito látkami bez príslušného povolenia. Potom nie je možné v žiadnom prípade hovoriť o tom, že obžalovaný P. na kohokoľvek prevádzal drogu, umožnil jej držbu, resp. nakladanie s ňou. Možno hovoriť len o postihu v administratívno-správnom konaní. Záver o tom, že v štádiu, v akom ich obžalovaný P. odovzdával obžalovanému S. ml. drogou neboli vyplýva aj z rozhodnutí, na ktoré poukázal okresný súd a tiež zo samotnej obžaloby, kde sa to výslovne konštatuje. Tieto sadenice sa drogou mohli stať až po určitom čase, t.j. po vypestovaní. Na vypestovaní sa však obžalovaný P. nijako nepodieľal. Svedkyňa M. S. uviedla, že už niekedy v mesiaci apríl 2018 mali vo vinohrade predpestované maličké planty, čo potom vyvoláva pochybnosť o pôvode zaistených rastlín, teda či zaistené stopy skutočne pochádzali

od obžalovaného M. P.. Poukazuje tiež na to, že obžalovaný M. S. ml. je dlhodobým konzumentom marihuany, čo potvrdil jeho brat - svedok G. S., ako aj sused z vinohradov. Obžalovaný M. S. ml. dlhodobo a po celý čas, až do takmer 14 dní pred jeho zadržaním nepretržite býval a zdržiaval sa vo vinohrade sám, o pestovanie marihuany sa staral sám, a teda len on zabezpečoval výrobu drogy. Obžalovaný P. iba zabezpečil prostriedky k tomu, aby inému pomohol, alebo umožnil ďalšiu výrobu - pestovanie, a to až do doby, kým sa stali omamnou látkou. Počas celého konania sa okresný súd nevysporiadal s tým, že v čase prehliadky priestorov bola u obžalovaného v chatke okrem zaistených stop (zasadených rastlín) zaistená aj igelitová taška s hmotnosťou 93 g, v ktorej boli vysušené nepoškodené listy. Pokiaľ by sa aj preukázalo, že rastliny, ktoré obžalovaný Z. ml. nasadil a ktoré boli zaistené pochádzali od obžalovaného P., nikto nevysvetlil odkiaľ pochádzali vysušené rastliny. Je podľa jeho názoru logické, že nemohlo ísť o úrodu z rastlín poskytnutých P., vzhľadom na to, že tieto už boli vysušené uskladnené, a iné (zasadené v rovnakom čase) boli ešte stále vo vegetačnom vývoji. Tiež sa neodstránil rozpor medzi výpoveďami a zistenými skutočnosťami koľko plánt poskytol obžalovanému S. ml. obžalovaný P. a či zaistené stopy aj skutočne boli rastliny pochádzajúce od neho. Obžalovaný S. ml. je dlhoročným konzumentom omamných látok (marihuany), je o ňom známe, že si marihuanu zaobstarával v Českej republike a vo vinohradoch ju pestoval, na čo následne ponúkal kamarátom (svedkom). Títo potvrdili, že k obžalovanému S. ml. chodili na chatku do vinohradu fajčiť marihuanu, obžalovaný S. ml. mal vždy jointa pre každého. Z toho je celkom jednoznačné, že aj predtým, ako obžalovaný S. ml. dostal od obžalovaného P. planty tento musel mať aj iné planty, ktoré pestoval, ktoré a už spracoval a následne distribuoval, čo len odôvodňuje názor obhajoby a vzbudzuje pochybnosť o pôvode zaistených stôp. Obžalovaný S. ml. mal aj iné zdroje odkiaľ si zabezpečoval sadeničky konopy, ktoré potom pestoval vo vinohrade. Rovnako nikto nepreveroval ani to, kedy skutočne prišiel obžalovaný M. S. st. do vinohradu, nakoľko ten vo výpovedi uviedol, že sa nachádzal v domčeku, avšak obžalovaný P. vypovedal, že ho stretol až po odchode. Rovnako je nepravdivé tvrdenie obžalovaného S. ml. o tom, že ešte na druhý deň (11.05.2018) mu obžalovaný P. priniesol materiál na pestovanie rastlín, pretože z predložených listinných dokladov je zrejmé, že v tento deň už obžalovaný P. vycestoval do Holandska. Obžalovaný P. pri zadržaní dňa 21.09.2018 vo výsluchu uviedol, nepoznajúc výpovede ostatných obžalovaných to, že si objednal cca 10 ks rastliniek - plánt cez internet za cca 100 eur. Na tejto výpovedi zotrval počas celého konania, naproti obžalovaným S., ktorí si výpovede prispôbovali tak, aby sa vyhlí trestnej zodpovednosti. Zvláštne sa javí to, že obžalovaný S. neuviedol, že po tom, ako sa obžalovaný P. vrátil z Holandska bol tento uňho vo vinohrade asi 2-3 krát, kde popíjali, fajčili marihuanu a obžalovaný S. za to nič nepýtal. Obhajoba poukazuje na výpoveď svedka P., ktorý uviedol, že za obžalovaným M. S. ml. chodia do vinohradov rôzne osoby na rôznych autách, mal vedomosť o tom, že sa tam fajčí marihuana. Svedok G. S. uviedol, že brat - obžalovaný M. S. ml. takmer nepretržite býva vo vinohradoch, kde aj pestuje marihuanu. Aj z výpovedi ďalších svedkov vyplýva, že tam tieto osoby chodili fajčiť marihuanu. Doposiaľ nikto nezisťoval o akú odrodu kanapy išlo, keďže odroda „automat“ dorastá do výšky max. 150 cm, a niektoré zaistené rastliny dosahovali výšku 170 cm. Rovnako z priloženej fotodokumentácie nie je zrejmé aké kelímky boli zaistené, pretože z fotografií nie je zrejmé, či sú v nich nasadené nejaké rastliny a ak áno, aké. V podstate v rámci celého konania nebolo skúmané ako ku skutku došlo, OČTK a súdu stačilo jedno vyhlásenie drogovo závislej osoby a nikto neprikladal význam opakovane meneným výpoveďiam obžalovaných S. v snahe pomôcť si, čím prenášali trestnú zodpovednosť na obžalovaného P.. Vo vzťahu k rôznemu vegetačnému vývoju rastlín bolo podľa jeho názoru potrebné prizvať znalca, ktorý by na túto otázku odborne zodpovedal a nie si osvojiť laické závery súdu. Nevysvetlením vyššie uvedených rozporov okresný súd poprel objektívne právo obžalovaného P. na objektívne vysvetlenie a zdôvodnenie odsudzujúceho rozsudku. Prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal bez akýchkoľvek pochybností to, že zaistené rastliny pochádzali od obžalovaného P.. Ak obžalovaný rastlinky (ktoré ešte v čase odovzdania neboli drogou) umožnil inej osobe pestovať dopustil sa tým nanajvýš prípravy alebo pokusu, aj to nespôsobilými prostriedkami, preto konanie obžalovaného P. nemôže byť trestné. Správne malo byť konanie obžalovaného P. kvalifikované podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona. P. sa domnieva, že takéto konanie možno považovať za administratívno - právne porušenie zákona, nakoľko obžalovaný P. disponoval a nakladal s rastlinami konopy bez príslušného povolenie v čase, kedy tieto ešte neboli drogou. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a zopakovanie dokazovania.

Rovnako v prospech obžalovaného M. P. podal odvolanie aj obhajca JUDr. Gavalec na č.l. 691. V konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný P. dal obžalovanému M. S. ml. práve tie rastliny, ktoré boli predmetom tohto trestného stíhania. Rozpýtl veľkosti rastlín a

rozptyl zistenej koncentrácie THC nedovoľuje urobiť bez ďalšieho záver, že ide o rastliny zasadené v máji 2018 a vyrástli zo sadeníc o výške 10-15 cm. Záver okresného súdu o tom, že rastliny neboli pestované v rovnakých podmienkach resp. nebola im venovaná rovnaká starostlivosť je len domnienkou. Takýto záver nebol opretý o základ, ktorý by mal podklad v odborných vedomostiach. Z výpovedi obžalovaných M. S. ml. a st., nevyplýva, že by venovali rastlinám rôznu starostlivosť. Poukazuje na výpoveď obžalovaného M. S. st., ktorý uviedol, že nevie presne aký počet rastlín doniesol obžalovaný P., dve z nich si však zobral pre seba, aby urobil pre otca masť a o tieto rastliny sa sám staral. Poukazuje tiež na výpovede, ktoré sú v logickom rozpore, pretože obžalovaný M. S. ml. uviedol, že si z rastlín od obžalovaného P. zasadil len 5 rastlín, z čoho jednu „zhúlil“, pričom vo výroku rozsudku ich je uvedených 8 ks, nie 4 ks, a tiež v tom, že rastliny si mali obžalovaní S. rozdeliť, čo vyvoláva pochybnosti o spolupáchatelstve oboch obžalovaných. Okresný súd nevyhodnotil situáciu komplexne, ale povyberal si z každej jednej výpovede len to, čo sa hodilo pre vopred zvolený priebeh skutku. Rovnako si tiež vopred zvolil určitú predstavu o obžalovanom P. a jeho konaní popísanom v obžalobe a na základe toho posudzoval ďalšie otázky. Okresný súd nevyhodnotil zásadné rozpory vo výpovediach obžalovaných M. S. st. a M. S. ml. ani vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ani vo vzťahu k právnym záverom, najmä v otázke právnej kvalifikácie skutku spolupáchatelstvom u oboch obžalovaných S. a pomoci k trestnému činu u obžalovaného M. P.. Rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný. Pokiaľ ide o právne posúdenie, poukazuje na to, že trestná zodpovednosť je založená na princípe zavinenia. Z hľadiska subjektívnej stránky pomoc predpokladá, že pomocník vie o úmysle páchatela trestného činu a sám úmyselne koná tak, aby bol uskutočnený jemu známy úmysel páchatela. Čin pomocníka musí byť charakterizovaný konkrétnymi skutkovými okolnosťami, nielen znakmi skutkovej podstaty trestného činu. Takýmito okolnosťami nie je konanie obžalovaného P. v rozsudku charakterizovaný. Obžalovaný M. P. pre obžalovaného M. S. ml. zadovážil rastliny rodu Cannabis, nejde o pomoc k trestnému činu, ktorý už ďalej pácha obžalovaný M. S. ml. sám, a to nielen samotným pestovaním rastlín, ale aj odovzdaním rastlín obžalovanému M. S. st. vyvodzovať rozsah činu zo záverov súdu o tom, že si mal obžalovaný M. P. žiadať najmenej 1 kg z výsledného produktu nie je možné, pretože k odovzdaniu takéhoto množstva marihuany nikdy nedošlo a ani dôjsť nemuselo. V okamihu zásahu polície obžalovaný M. S. ml. mal k dispozícii len necelých 115 g sušiny, a stopy č. 1 a 2 boli v objeme 523,65 g a tieto patrili obžalovaného M. S. st.. Ak obžalovaný M. P. dal obžalovanému M. S. ml. rastliny rodu Cannabis, dopustil sa už v okamihu ich zadováženia a odovzdania zločinu podľa § 172 Trestného zákona, v rozsahu v akom rastliny odovzdal obžalovanému M. S. čo rozhodne vo väčšom rozsahu nebolo. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

K odvolaniam sa vyjadril aj okresný prokurátor na č.l. 690. Napadnutý rozsudok považuje za správny, právne perfektný, dostatočne odôvodnený v každej parciálnej otázke (právnej aj skutkovej). Osobitne sa vyjadril k obhajobným námietkam JUDr. Schmidla. Obhajca sa odvoláva na záznamy a úkony OČTK, ktoré však na hlavnom pojednávaní vykonávané neboli a ich vykonanie obhajca počas celého konania nenavrhol. Obdobné platí aj pokiaľ ide o rozpory vo výpovediach, na ktoré v odvolaní poukázal obhajca obžalovaného P.. Poukazuje tiež na to, že nie je možné posúdiť konanie, ktoré predchádza dopestovaniu konope ako trestný in podľa § 173 Trestného zákona, čo vyplýva z ustálenej judikatúry ako aj zo zjednocujúceho stanoviska NS SR sp. zn. Tpj 88/2015. Pojem obvyklá jednorazová dávka nie je zákonným znakom skutkovej podstaty § 172 Trestného zákona, ale skutkovej podstaty § 171 Trestného zákona. Okresný prokurátor navrhuje odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný M. S. ml. doručil počas odvolacieho konania vyjadrenie k odvolaniu a doplnenie odvolania na č.l. 709. Tvrdenie o zaobstaraní si 35 kusov plánt konopy sa nepreukázalo. Počas domovej prehliadky nebolo nájdené také množstvo konopy, pre ktoré bolo obžalovanému vznesené obvinenie. Počas domovej prehliadky bol na jeho otca - obžalovaného M. S. st. vyvíjaný nátlak. Obžalovaný M. S. st. poskytol vyšetrovateľom potrebnú súčinnosť, povylamoval zámky na priestoroch, ktoré boli uzamknuté. Tiež bolo manipulované rastlinami. Zaisteným rastlinám udávali osoby vykonávajúce prehliadku bez meradla. Svedkovia zo susedných parciel videli vyšetrovateľov donášať na pozemok obžalovaných rastlinu konopy, ktorú obžalovaní nevypestovali. K tvrdeniu obhajoby P. uvádza, že na cestovných lístkoch, ktoré mali preukazovať, že v predmetný deň 11.05.2018 obžalovaný P. vycestoval do Holandska nie sú vierohodné, nakoľko na nich nie je uvedený čas. Obžalovaný P. v tento deň naozaj prišiel za obžalovaným S. ml., a to v čase okolo 6:00 hod ráno, kedy mu doniesol nádoby na uskladnenie

dopestovanej úrody konopy. Pokiaľ ide o spomínané „kilo“, celkom jednoznačne tým myslel 1 kg konopy, nie 100 eur. Z odpočúvaných hovorov vyplýva, že obžalovaný P. radil obžalovanému S. aké hnojivo má zakúpiť, aby rastliny lepšie rástli, pýtal sa ho, kedy bude úroda, že už má dohodnutých kupcov. Rovnako nie je pravdivé, že matka obžalovaného mala vypovedať tak, že už v apríli 2018 registrovala sadeničky, nakoľko parenisko zakladali v polovici mája a tiež v tomto čase víťali novú studňu. Nestotožňuje sa s tvrdením obhajcu obžalovaného P., o tom, že mal „kšefty s drogami“. Práve naopak, poukazuje na to, že práve obžalovaný P. bol ten, ktorý si naháňal kšefty predajom konopy. Do vinohradu za ním chodievali kamaráti, popili víno, fajčili, raz doniesol jeden, raz iný. Keď mu pomohli, dal im cigarety a víno, nie jointa. Rastliny, ktoré mu priniesol obžalovaný P. posadil na rôzne miesta (pod strom, do vinice, do kelímku), preto mala každá iný prísun živín a preto boli v rôznom štádiu vegetačného vývoja. K odvolaniu priložil konverzáciu medzi ním a obžalovaným P..

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 11.08.2020 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaných M. S. staršieho a M. P. a obhajcov JUDr. Petra Wolfa, JUDr. Jany Viktórie Žvachovej a JUDr. Juraja Gavalca, na ktorom oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaniami obžalovaných a podstatným obsahom spisu.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a vecne správny a uložené tresty obžalovaným za primerané. Ohľadom námietok obžalovaných poukázal na písomné vyjadrenie k odvolaniam zo strany okresného prokurátora Skalice. Odvolania obžalovaných navrhoval zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného M. S. mladšieho sa pridržiaval písomne podaného odvolania a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, že M. S. mladšiemu bude uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Obhajca obžalovaného M. P. navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa. Základný problém videl v tom, či je možné, aby páchatel, ktorý dokoná trestný čin, môže byť zároveň aj účastníkom na tom istom trestnom čine, pretože podľa obhajoby nemôže byť. Ak obžalovaný niekomu dal rastliny, ktoré predtým zadovážil, spáchal dokonaný trestný čin a môže byť postihovaný iba zaň. Nemôže byť stíhaný za to, čo z rastliny vyrastie. Nedostatky videl aj v skutkovej vete rozsudku, pretože je tam uvádzané 10 ks, 8 ks a je tam popísané dokonaný trestný čin a nie pomoc.

Obhajkyňa obžalovaného M. S. staršieho navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa, alternatívne obžalovaného M. S. staršieho oslobodiť, pretože súd sa opiera o dôkazy, ktoré neboli vykonané na hlavnom pojednávaní, nakoľko sa spomína priznanie obžalovaného v postavení obvineného, čo však obžalovaný riadne vysvetlil, akým spôsobom prišlo k jeho údajnému priznaniu v čase, keď kvalifikácia skutku bola podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, avšak tieto zápisnice sú neúčinné, pretože neskôr bola právna kvalifikácia zmenená. Po zmene právnej kvalifikácie sa obžalovaný nikdy ku skutku nepriznal. Vyšetrovateľ zápisnicu zo dňa 14.03.2019 nezákonne prevzal, predchádzajúce zápisnice za vetou, že sa pridrižavam svojich predchádzajúcich výpovedí, bez toho, aby obžalovaného s nimi oboznámil. Táto zápisnica zo dňa 14.03.2019 prečítaná na hlavnom pojednávaní nebola. Ide o závažné procesné porušenie podľa jej názoru, ktoré nemožno skonvalidovať takým spôsobom, že sa prihliada na zápisnice v čase nižšej právnej kvalifikácie. Aj obžalovaný P. v odvolaní uviedol, že obžalovaný M. S. mladší mal od otca vinohrad zverený a že sám pestoval marihuanu štyri mesiace, čo potvrdzuje skutočnosť, že M. S. starší sa nepodieľal na pestovaní marihuany a ani aktívne neposkytol produkčnú plochu na pestovanie marihuany, tak, ako to uviedol okresný súd.

Obžalovaný M. S. starší uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo vo vinohrade, keby vedel, že je to droga, tak by nikdy nedovolil, aby sa to tam pestovalo. On bol oboznámený, že ide o konope na výrobu masťi, ktorú chceli pre jeho otca, ktorý má 91 rokov.

Obžalovaný M. P. sa pridržiaval vyjadrení svojho obhajcu, od začiatku skutok ľutuje, svoj skutočný podiel viny priznal a oľutoval.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaných jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval a k akým záverom dospel, ktoré závery odvolací súd považuje za správne a v plnom rozsahu na ne odkazuje. Taktiež tresty uložené obžalovaným okresný súd náležite odôvodnil. Odôvodnenie rozsudku okresného súdu zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku, pričom odvolací súd poukazuje na precízne vypracovanie rozsudku tak po skutkovej ako aj právnej stránke.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje, plne naň odkazuje a na skonštatovanie správnosti odvolací súd navyše uvádza nasledovné:

Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že obžalovaní M. S. st., ako aj obžalovaný M. P. napadli rozsudok okresného súdu v celosti, preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu bude vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným tak výrok o vine ako aj výrok o treste. Obžalovaný M. S. ml. podal odvolanie výlučne čo do výroku o treste, preto vo vzťahu k nemu bude predmetom prieskumu len tento výrok. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že obžalovaný M. S. ml., urobil na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku na podklade obžaloby, preto výrok o vine, pričom okresný súd na návrh prokurátora toto vyhlásenie prijal procesne správnym spôsobom. Nakoľko inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmvanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd teda nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

Podľa § 2 ods. 10 veta prvá Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený

skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (viď napr. Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Je potrebné uviesť, že väčšina odvolacích argumentov (tak pokiaľ ide o obžalovaného M. S. st., ako aj obžalovaného M. P.) je len opakovanie námietok, ktoré boli niekoľkokrát vznesené už počas konania na okresnom súde, a s ktorými sa okresný súd v napadnutom rozsudku veľmi podrobne zaoberal, čo napokon potvrdil aj okresný prokurátor vo vyjadrení k odvolaniam obžalovaných na č.l. 690 spisu.

Z hľadiska objektívnej stránky pri § 172 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje, aby páchatel' neoprávnené konal niektorým zo spôsobov uvedených v tomto odseku. V tomto prípade ide o konanie spočívajúce v kúpe, predaji, výmene a zadovážení (pod písm. c/) a tiež konanie spočívajúce v prechovávaní po akúkoľvek dobu (pod písm. d/). Postihuje sa teda neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1) písm. a) až d), ale nie pre vlastnú potrebu, a to bez ohľadu na konkrétne množstvo tejto látky. Rozhodujúce preto bolo preukázať skutočnosť, že obžalovaní mali túto látku v držbe, prípadne s ňou nakladali uvedeným spôsobom, a to na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, teda nie pre vlastnú potrebu. Tieto skutočnosti sa prokurátorovi podarilo preukázať, v dôsledku čoho boli všetci traja obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania skutku na podklade obžaloby a odvolací súd považuje takýto záver okresného súdu za správny.

Obžalovaný M. S. ml., na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2019 svoju vinu priznal, preto odvolací súd vychádza práve z tohto neodvolateľného vyhlásenia a má za dostatočne preukázané, že tento obžalovaný skutok spáchal tak, ako mu bolo obžalobou kladené za vinu.

K preukázaniu viny obžalovaného M. P. odvolací súd uvádza nasledovné:

Vo vzťahu k preukázaniu viny u tohto obžalovaného bolo preukázať to, že rastliny konopy vo vegetačnom vývoji, teda rastliny vo výške 10 - 15 cm zasadené v plastových kelímkoch, ktoré odovzdal v mesiaci máj 2018 obžalovaný M. P. obžalovanému M. S. ml. na ich ďalšie dopestovanie a spracovanie boli omamnou látkou tak ako to vyplýva z § 2 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

V súvislosti s danou problematikou Najvyšší súd SR vydal záväzné zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015, ktorým bol zjednotený nejednotný výklad ustanovení § 172 a § 173 Trestného zákona, teda ustálenie toho, čo je omamnou látkou a čo je práve predmetom omamnej látky. Je nepopierateľné, že rastlinky vo vegetačnom vývoji v akom boli v čase odovzdania (10 - 15 cm) ešte neobsahovali také množstvo účinnej látky THC ako účinnej látky v takej koncentrácii spôsobiléj vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí.

Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok. Už z tohto výkladu je zrejmé, že tieto rastliny sú samé o sebe omamnou látkou, nakoľko obsahujú psychotropnú látku THC ako účinnú látku, a to v koncentracii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk. Gramatický výklad vyššie uvedeného ustanovenia teda jednoznačne hovorí, že v prípade tejto rastliny ide o omamnú látku.

Pestovaním, či vypestovaním rastliny konope, ktorá je aj ako už bolo odvolacím súdom vyššie uvedené sama o sebe zaradená do zoznamu omamných látok (teda omamnou látkou nepochybne je), a jej následnou úpravou nevzniká nová omamná látka, ktorá by bola odlišná od pôvodnej omamnej látky, čo taktiež odôvodňuje záver, že v danom prípade nemožno hovoriť o predmete určenom na výrobu omamných látok, a tým skutok podradiť pod ustanovenie § 173 Trestného zákona, tak ako sa domáha obhajoba s cieľom zmierniť trest u obžalovaného M. P.. Zjednodušene povedané, výsledkom procesu pestovania a následného zberu, sušenia, či lúhovania rastliny rodu konope (a to akéhokoľvek druhu), či jej plodov vznikne len iná forma tej istej omamnej látky. Nedochádza tu k žiadnej výrobe „marihuany z marihuany“, teda od počiatku ide o omamnú látku, ktorou zostáva aj po jej spracovaní akoukoľvek formou.

Pokiaľ je rastlina konope sama osebe omamnou látkou (zaradená do zoznamu omamných látok), potom jej spracovanie (zasadenie, vysušenie) predstavuje len konzerváciu omamnej látky. Preto nemôže byť tento proces (t. j. zasadenie semienka, cez pestovanie rastliny konope od sadenice cez jej rôzne vývojové štádiá až po jej zber a spracovanie do podoby vhodnej pre konzumáciu) považovaný za „výrobu“ omamnej látky a teda konopu za predmet na výrobu omamnej látky. Nejde totiž o výrobu inej omamnej látky, ale ide stále o tú istú omamnú látku, ktorá má len inú formu (mení sa vývojové štádium, forma čerstvej, živej rastliny konope na formu sušenú, pričom živá forma vždy tej čerstvej predchádza a bez nej by nebola možná). Na začiatku je živá rastlina ako omamná látka a takou ostáva až do jej finálneho spracovania, ide teda o omamnú látku od samého počiatku.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na pojem „výroba“, ktorý predstavuje akékoľvek konanie vedúce k vytvoreniu finálneho produktu. Ide teda o všetky postupy, ktorými možno získať omamné látky. Tento pojem dokonca zahŕňa aj výrobu prípravkov okrem tých, ktoré sa pripravujú v medicínskych zariadeniach (komentár k Trestnému zákonu, kolektív autorov pod vedením J. Čentéša). Pod pojmom „predmet na výrobu omamnej látky“ je potrebné rozumieť prístroje, ich zariadenia a súčasti, ktoré sú spôsobilé k výrobe omamnej látky.

Na podporu vyššie uvedenej argumentácie odvolací súd upriamuje pozornosť i na rozhodnutie Najvyššieho súdu publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí pod zn. R 120/2014, z ktorého vyplýva, že „Okolnosť, že zaistené rastliny konope neboli doposiaľ upravené do podoby sušiny, použiteľnej na aplikáciu drogy fajčením alebo iných užívaním, nespochybňuje charakter dotknutého materiálu ako omamnej látky a psychotropnej látky v zmysle § 2 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.“ I z tejto konštrukcie je zrejmé, že rastlina rodu Cannabis je omamnou látkou spôsobilou vyvolať návyk, preto je vylúčené klasifikovať ju ako predmet spôsobilý na výrobu omamnej látky.

V súvislosti s námietkou obhajoby M. P. a snahou o prekvalifikovanie spáchaného činu pod skutkovú podstatu podľa § 173 Trestného zákona odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ by aj obžalovaný M. P. konal spôsobom uvedeným v § 173 Trestného zákona, avšak s úmyslom omamné látky, psychotropné látky, jedy alebo prekursorov vyrábať alebo s nimi nakladať spôsobom uvedeným v § 172 ods. 1 Trestného zákona, čo bolo v konaní preukázané, v takom prípade je ustanovenie § 173 Trestného zákona vo vzťahu k § 172 ods. 1 Trestného zákona subsidiárne, a teda jeho konanie by bolo kvalifikované stále ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona.

Vyššie uvedenou argumentáciou potom bola vyvrátená tá časť obhajoby, ktorou sa obžalovaný jednak domáhal prekvalifikovania trestného činu a jednak poukazoval len na možný administratívno-správny postih za neoprávnené nakladanie s omamnými látkami bez príslušného povolenia, pretože podľa jeho názoru rastliny ktoré odovzdal obžalovanému M. S. ml., neboli omamnou látkou. Tak isto potom celkom logicky nemôže obstať ani námietka obhajoby o tom, že v stave, v akom odovzdal obžalovaný M. P. rastliny obžalovanému M. S. ml., nemohlo ísť o trestný čin, a to preto, lebo ako bolo uvedené vyššie, už v takom štádiu išlo jednoznačne o omamnú látku a nie o predmet na jej výrobu.

Vzhľadom na správnu právnu kvalifikáciu skutku sa odvolací súd nezaoberal pojmom „obvykle jednorazová dávka“ na ktorú poukazuje obhajoba, pretože obvykle jednorazová dávka drogy je znakom skutkovej podstaty iba u trestného činu podľa § 171 Trestného zákona, preto skúmanie množstva drogy, resp., toho koľko jednorazových dávok je z uvedeného množstva vyrobiť, má opodstatnenie len pri posudzovaní skutku podľa § 171 Trestného zákona, čo však nie je tento prípad (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/32/2012 z 27.11.2012 a ďalšie).

Ďalej obhajoba M. P. spočívala v spochybnení pôvodu a identifikácií zaistených rastlín, teda že nešlo o rastliny, ktoré odovzdal obžalovaný M. P. obžalovanému M. S. ml. Ani táto námietka nie je dôvodná, s prihliadnutím nielen na svedecké výpovede obžalovaných S., ktorí bez akejkoľvek vedomosti o výpovedi toho druhého zhodne vypovedali, že rastliny konopy odovzdal vo vinohrade obžalovanému M. S. ml. práve obžalovaný M. P.. Rovnako zhodne vypovedali, že všetky zaistené rastliny boli tie, ktoré odovzdal obžalovanému M. S. ml. práve M. P.. V konaní nebolo zistené, že by obžalovaný M. S. ml. pestoval konope aj predtým, ako mu ich odovzdal obžalovaný M. P.. Svedkovia (G. S., W. A., M. S.) síce vypovedali o tom, že obžalovaný M. S. ml. zvykol fajčiť marihuanu, avšak ani jeden zo svedkov nepotvrdil,

že by vo vinohrade videli pestovať rastliny konopy, resp. že by videli tieto rastliny vo vinohrade zasadené ešte predtým, ako zasadil tie, ktoré mu dal M. P..

Nemožno súhlasiť ani s tvrdením obhajoby o tom, že samotná svedkyňa M. S. (matka obžalovaného S. ml.) vypovedala tak, že mala vedomosť o sadeničkách už v apríli 2018, teda pred tým, ako odovzdal M. P. sadeničky M. S. ml. Z výpovede svedkyne vyplýva len to, že v apríli 2018 vykopali na záhrade studňu a v parenisku mala svedkyňa sadeničky rajčín. Rovnako nepreukazuje, že by mal obžalovaný M. S. ml. pestovať marihuanu aj v období pred skutkom a ani to, že bol dlhoročným užívateľom. Obžalovaný uviedol, že si marihuanu zabezpečoval napr. z Českej republiky prípadne z iných zdrojov a to len pre vlastnú potrebu, teda nesadil a nepestoval ju.

S vyššie uvedenou námietkou úzko súvisí ďalšia, a to poukaz obhajoby na rozptyl medzi veľkosťami jednotlivých rastlín, z čoho možno usúdiť, že nešlo o odrodu automat, ako aj to, že rastliny boli zasadené v rôznom období a to aj predtým, ako M. S. ml. prevzal od M. P. planty. Na hlavnom pojednávaní dňa 19.08.2019 vypovedal mjr. Ing. Marek Koložvári, znalec Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvie kriminalistická toxikológia, ktorý na otázku okresného prokurátora „Ak dve rastliny zasadím v rovnaký deň a dávam im odlišné podmienky, môžu byť v odlišnom štádiu rastu?“ znalec odpovedal „Áno, môžu byť v odlišnom štádiu rastu, ale vek majú rovnaký“. Neobstojí potom námietka o rôznych vývojových štádiách rastlín, pretože je celkom zrejmé, že rastlina zasadená medzi viničom, ktorá je nielen prihnojovaná, ale aj pravidelne zavlažovaná v úrodnej pôde, vystavená slnečnému žiareniu má neporovnateľne iné podmienky pre rast ako rastlina zatienená, prípadne rastlina zasadená v niekoľkolitrovej plastovej kadi, event. rastlina v 3dcl plastovom kelímku a preto potom oproti ostatným bola v inom vývojovom štádiu rastu.

Obhajoba tiež namietala, že obžalovaný M. P. sa okrem odovzdania plánt konopy následne nijako nepodieľal na ďalšom pestovaní, resp. akomkoľvek nakladaní s touto rastlinou, čo vylučuje jeho účasť na trestnom čine. Obhajoba tiež tvrdí, že obžalovaný M. P. nevedel, akým spôsobom naloží obžalovaný M. S. ml. s plantami, on za to nechcel nič, nezaujímalo ho to. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd poukazuje na to, že účastníctvom je úmyselná účasť na trestnom čine namierená proti rovnakému objektu, sledujúca rovnaký následok, pričom táto účasť nemusí byť priama, medzi konaním hlavného páchatel'a a účastníka však musí byť určitá súvislosť, ak došlo aspoň k pokusu alebo k dokonaniu trestného činu. V užšom zmysle účastníctva sa rozumie aj pomoc, ktorá môže spočívať nielen vo fyzickej pomoci (zadováženie prostriedkov na spáchanie trestného činu), ale aj v psychickej pomoci, kedy pomocník poskytne páchatel'ovi určitú radu, príslub pomoci na trestnom čine. Z vykonaného dokazovania bolo bez pochyb dokázané, že obžalovaný M. P. odovzdal obžalovanému M. S. ml. nielen sadeničky rastliny konope, čo potvrdili všetci traja obžalovaní, ale aj ďalšie prostriedky a to vákuové vrecia na uskladnenie vysušeného materiálu a týmto konaním teda splnil už podmienku fyzickej pomoci. Tu je potrebné poukázať na prepis záznamu telefonického prevádzky, z ktorej vyplýva, že obžalovaný M. P. opakovane telefonicky kontaktoval obžalovaného M. S. ml. práve kvôli tomu, aby zistil, či obžalovaný M. S. ml. rastliny zasadil, či ich pestuje, a koľko toho vlastne dopestoval. Z tohto prepisu vyplýva aj to, že obžalovaný M. P. radí M. S. ml., aké hnojivá má kúpiť, aby rastliny vyrástli, v akom pomere ich má zmiešať, aby sa dostavil požadovaný efekt, koľko také hnojivá stoja a či obžalovaný M. S. ml. má prostriedky na ich zakúpenie. Zaznamenané bolo tiež to, že obžalovaný M. P. obžalovaného M. S. ml. konfrontoval. prečo z plánt ostalo tak málo, kde ich dal, prečo mu z 25 automatov, ktoré mu odovzdal, ostalo tak málo, kedy budú dopestované ďalšie, pretože on už má kupcov. Práve týmto konaním potom obžalovaný naplnil aj podmienku psychickej pomoci k spáchaniu a dokonaniu trestného činu, teda naplnil znaky účastníctva na trestnom čine formou pomoci. Tým je potom vyvrátená ďalšia námietka obhajoby, ktorou poukazuje na to, že zadováženie rastlín konopy nie je ani len pomocou k trestnému činu. Potrebné je tiež zdôrazniť, že rozsah činu pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona nie je závislý na postavení páchatel'a ako výrobcu, predajcu, alebo na jeho zaradení v reťazci predaja omamnej látky alebo psychotropnej látky (ďalej len droga). (judikát R 120/2014)

Súd neprijal ani obhajobu obžalovaného M. P. o tom, že za odovzdanie plánt konopy nič nechcel. Obžalovaný S. zhodne uviedli, že M. P. za tieto rastliny žiadal časť úrody - 1 kilo (kg), čomu potom zodpovedá aj to, že M. P. na druhý deň po odovzdaní plánt priniesol M. S. ml. 4 vákuové vrecia, pričom sám M. P. mal overené, že do jedného vreca sa zmestí 250g marihuany, teda presne 1 kilo, ako požadoval. Uvedené bolo potvrdené následne aj svedeckou výpoveďou svedka N. S., ktorý vypovedal, že sám M. P. sa vo väzbe vyjadril, že chcel niečo málo, potom nechcel nič, následne svoju výpoveď znova

zmenil. Nemožno veriť tvrdeniam obžalovaného M. P. o tom, že nemal vedomosť, ako a či vôbec tieto rastliny M. S. vypestuje, pretože vykonanými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že M. P. odovzdal planty konopy pod podmienkou, že ich M. S. ml. vypestuje a časť úrody mu potom dá. Nemožno veriť ani tvrdeniam, že si obžalovaný M. P. objednal planty z internetovej stránky (pričom zaujímavé je, že si nepamätal z akej, nepamätal si ani či išlo o slovenský prípadne český portál a to aj keď ich mal objednávať už druhýkrát) a tieto planty mu prišli v krabici tak, že boli už v čase doručenia kuriérom vypestované do výšky 10 cm. Tento záver podporuje aj výpoveď obžalovaného M. S. ml., ktorému sa obžalovaný M. P. vyjadril, že planty pestoval doma pod lampou, ktorú mu následne ponúkal na predaj (čo tiež nesporne vyplýva zo záznamov telekomunikačnej prevádzky), teda do štádia vegetačného vývoja rastlín ich vypestoval sám M. P.. Odvolací súd vyššie zámerne použil pojem „kilo“ ako prípadnú odmenu, resp. časť úrody, ktorú M. P. od M. S. ml. očakával. M. P. sa v priebehu celého konania snažil súd presvedčiť o tom, že za planty nič nechcel, max. tak 100 eur. Svedeckými výpoveďami M. S. ml., ako aj svedka N. S. bolo dokázané, že M. P. sa snažil ovplyvňovať S. ml. k tomu, aby vypovedal, že „jedným kilom“ myslel 100 eur, nie reálne 1 kg úrody. Pozornosti odvolacieho súdu neušla časť výpovede obžalovaného M. P. na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2019 (viď zápisnica na č.l. 568) v časti „Ja som S. povedal, že mám sadenice, ktoré som si kúpil a za ktoré som dal kilo, pardon 100 eur...“. Touto výpoveďou sa obžalovaný jednoznačne snažil navodiť dojem, že pojem jedno kilo používa bežne, keď hovorí o sume 100 eur, že ide o bežný slangový výraz, ktorý používa mládež. Na tom by samozrejme nebolo nič zvláštne, keby sa v priebehu výsluchov na otázky, za koľko eur kúpil sadenice, vyjadroval opakovane odpoveďou „100 eur“ (teda nie výrazom „kilo“). Je potom celkom zrejmé, že jeho oprava na hlavnom pojednávaní bola účelová a tendenčná.

K tvrdeniu obhajoby o tom, že na druhy deň (t.j. dňa 11.05.2018) obžalovaný M. P. nemohol obžalovanému M. S. ml. doniesť vákuové vrecia, obhajoba priložila k odvolaniu aj listiny, ktoré údajne mali preukazovať, že v ten deň už obžalovaný M. P. bol v Holandsku, preto M. S. ml. nemohol odovzdať podporný materiál, t.j. vákuové vrecia. Z týchto dokladov nevyplýva a nie je možné určiť, či dňa 11.05.2018 obžalovaný M. P. skutočne odišiel do Holandska a už vôbec nie v akom čase. Z údajov uvedených v potvrdeniach (ide o potvrdenie o verejnom zdravotnom poistení, ktoré bolo uzatvorené od 14.05.2018 do 31.12.2018) absolútne nevyplýva skutočnosť, kde sa obžalovaný M. P. dňa 11.05.2018 zdržiaval. Tento dôkaz preto nijako nepotvrdil tvrdenia obžalovaného.

K námietke obhajoby o tom, že okresný súd založil rozhodnutie o vine obžalovaného M. P. len na jednej výpovedi drogovo závislej osoby (mal na mysli M. S. ml.), odvolací súd len stručne odkazuje na závery Znaleckého posudku č. 65/2018 znalkyne MUDr. Moniky Gregorovej, z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Zo znaleckého posudku vyplýva, že u obžalovaného M. S. ml. nebola zistená závislosť (abúzus) od užívania kanaboidov, pričom práve u obžalovaného M. P. bola zistená „rozvinutá závislosť od kanaboidov“, pričom znalkyňa navyše k osobe obžalovaného M. P. konštatovala, že tento je k závislosti nekritický, v popredí uňho prevláda bagatelizácia a racionalizácia užívania marihuany.

K ďalšej odvolacej námietke obhajcu obžalovaného M. P., ktorou spochybňuje rozhodnutia a postupy OČTK počas prebiehajúceho vyšetrovania, je potrebné uviesť, že tak M. P., ako aj jeho obhajca, mali v procese vyšetrovania možnosť namietať tieto skutočnosti, domáhať sa ich preskúmania (podávaním sťažností ako aj žiadostí o preskúmanie postupov policajta v zmysle § 210 Trestného poriadku), no neurobili tak. Pokiaľ obhajoba poukazuje na správnosť obsahu realizačného návrhu, na podklade ktorého bolo začaté trestné stíhanie, tento nie je spôsobilý a použiteľný v trestnom konaní, jeho vykonanie by bolo v rozpore s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku, pretože úradné záznamy nie sú dôkaznými prostriedkami podľa Trestného poriadku (nejde o listinný dôkaz, ale len o listinný nosič informácií) a nie sú dôkazným prostriedkom v zmysle osobitného zákona, t. j. zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore. Účelom úradných záznamov je popísať postup polície pri overovaní informácií o tom, že mal byť alebo mohol byť spáchaný trestný čin, prípadne popísať postup polície pri realizovaní oprávnení podľa zákona o policajnom zbore, teda ide o dokumentovanie operatívneho postupu polície pred začatím trestného stíhania, v žiadnom prípade nejde o dôkazné prostriedky. (vyplýva z judikátu uverejneného v Zbierke zákonov pod sp. zn. R 26/1989). Ako dôkazy v trestnej veci by mohli slúžiť len svedecké výpovede príslušníkov PZ, ktorí vykonávali operatívne šetrenie na mieste, o ktoré vykonanie však obhajoba nepožiadala.

Obhajoba tiež namieta jednotlivé rozpory vo výpovediach z prípravného konania a tiež jednotlivé uznesenia v prípravnom konaní, ktoré však na hlavnom pojednávaní neboli či už postupom podľa §

263 Trestného poriadku alebo podľa § 258 Trestného poriadku prebraté, preto vychádzajúc zo zásady bezprostrednosti konania zakotvenej v § 2 ods. 19 Trestného poriadku, podľa ktorej pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo neverejnom zasadnutí, smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Tu odvolací súd podotýka, že z časového hľadiska je hraničnou fázou, teda momentom rozhodnutia súdu, ktorým sa uzatvára dokazovanie, vyhlásením dokazovania za skončené, čím sa jednak končí najdôležitejšia fáza kontradiktórneho hlavného pojednávania a jednak sa ohraničuje rozsah vykonaného dokazovania, ktoré súd bude hodnotiť ako podklad pre svoje rozhodnutie. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 23.09.2019 vyplýva, že okresný súd vyzval strany, aby sa vyjadrili či majú ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, na čo strany zhodne uviedli, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemajú, na čo okresný súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v tejto záverečnej fáze konania pred rozhodnutím vo veci samej, kedy naposledy možno uplatniť návrhy na doplnenie dokazovania, je záverečným prejavom tejto procesnej strany o disponovaní s návrhmi na doplnenie dokazovania. (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/45/2009 zo dňa 15.12.2009). Pokiaľ obhajoba nenavrhol ďalšie dokazovanie v konaní na okresnom súde - čítaním predmetných zápisníc, ako aj predvolaním alebo prečítaním svedeckých výpovedí svedkov T. P., M. Z., U. A. a W. C. a tiež predvolaním znalca z odboru botaniky, na ktoré poukazuje v odvolaní, v tejto fáze už nie je možné tieto dôkazy vykonať a prihliadnuť na ne.

Obhajoba tiež namieta, že z rastlín poskytnutých M. P. nebolo reálne možné očakávať 1 kg sušiny, teda k odovzdaniu sušiny v takomto objeme po jej dopestovaní by nebolo došlo. K tejto námietke odvolací súd uvádza, že je absolútne irelevantné, či by došlo k takému výťažku, alebo nedošlo. Ide o otázku nielenže hypotetickú, ale aj výsostne hmotnoprávnu, pretože trestným je už len také konanie páchatela, ktorým zadovážil omamnú látku pre iného a to bez ohľadu na to, ako s touto látkou po vypestovaní naloží. Uvedené podporuje aj konštatná judikatúra, podľa ktorej pestovanie rastlín rodu Cannabis (konopa) je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené zadováženie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a trestný čin je dokonaný dopestovaním rastlín do štádia vegetačného vývoja, v ktorom obsahujú dostatočné množstvo účinnej látky na vyvolanie účinku u vedeného v bode I. (judikát R 35/2016). Dokonaním preto nemožno rozumieť až následne spracovanie, tak, ako to namieta obhajoba.

Taktiež námietka obhajoby ohľadom dosušenia marihuany v Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ, na ktoré podľa obhajoby tento ústav nie je oprávnený, pretože môže skúmať len predložené dôkazy a nie ich dotvárať a následne že vysušenie v maximálne optimálnych podmienkach KEÚ PZ nemôže zodpovedať vysušeniu v iných, menej priaznivých priestoroch, ktoré mal obžalovaný k dispozícii, preto nemožno na takto zistený výsledok prihliadať, neobstojí. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne uvádza, že pestovanie rastlín rodu Cannabis (konopa) je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené zadováženie omamnej látky v zmysle § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pričom trestný čin je dokonaný dopestovaním rastlín do štádia vegetačného vývoja, v ktorom obsahujú dostatočné množstvo účinnej látky na vyvolanie potrebného účinku (teda psychotropnú látku THC ako účinnú látku v takej koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov). (zjednocujúce stanovisko NS SR z 05. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015). Zjednodušene povedané, čím viac rastlín páchateľ pestuje a najmä čím starostlivejšie ich pestuje, tým sa zväčšuje rozsah jeho trestnej činnosti a to jeho vlastným pričinením. Nie je pritom podstatné, či páchateľ rastlinu aj reálne dosušil, pretože ako uviedol súdny znalec na hlavnom pojednávaní, pri procese dosušovania sa množstvo účinnej látky (THC) v zaistenom množstve nemení, ale zostáva rovnaké. V rámci dosušovania sa znižuje len hmotnosť rastliny, pretože sa zbavuje vody. Pri sušení sa teda znižuje hmotnosť rastliny, zvyšuje sa koncentrácia účinnej látky, avšak hmotnosť účinnej látky (THC) sa nemení, je konštantná. Mení sa len koncentrácia. Dosušovaním rastliny konope množstvo THC zostáva vždy rovnaké ako v živej rastline, prípadne môže klesať. Pri sušení zaistenej marihuany v Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ teda žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k zvýšeniu obsahu THC v rastline (čím by sa mohol zväčšiť rozsah trestnej činnosti páchatela), ale práve naopak, dochádzalo k zníženiu upotrebitelnej časti, čo je na prospech páchatela. Navyše k sušeniu marihuany v Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ odvolací súd uvádza, že ide o bežnú a potrebnú prax, kedy je KEÚ PZ povinný v rámci svojej činnosti vykonať aj úkony ohľadom sušenia zaistenej marihuany, aby mohol dosiahnuť požadovaný výsledok, za účelom ktorého bol do konania pribratý. Takýto postup je plne legálny a v súlade so zákonom, preto mu nemožno nič vyčítať. Odvolací súd však opakovane zdôrazňuje, že je celkom bez významu, akým spôsobom by obžalovaný vysušil dopestované rastliny rodu Cannabis (dokonca ich mohol

v rámci sušenia aj úplne zničiť'), pretože trestná činnosť bola dokonaná už samotným vypestovaním rastliny do štádia vegetačného vývoja, v ktorom obsahujú dostatočné množstvo účinnej látky THC na vyvolanie potrebného účinku a nie až dosušením rastliny. Preto námietky obhajoby týkajúce sa dosušenia marihuany odvolací súd považuje za irelevantné.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, ktorou sa odvolací súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami obhajoby obžalovaného M. P., možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že tento obžalovaný sa ako trestne zodpovedný páchatel' v priamom úmysle (dolus directus) dopustil spáchania trestného činu v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona ako pomocník. Pokiaľ ide o trestnú zodpovednosť obžalovaného P. ako účastníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, analogicky sa postupuje podľa ustanovení trestnej zodpovednosti páchatel' a. Na trestnú zodpovednosť účastníka sa vzťahuje tzv. zásada akcesority (závislosti), ktorá vyjadruje to, že trestná zodpovednosť účastníka je závislá od trestnej zodpovednosti páchatel' a konanie účastníka sa posudzuje podľa toho istého ustanovenia ako konanie páchatel' a. Konanie obžalovaného P. spočívalo v kúpe a zadovážení omamnej látky pre iného (obžalovaných M. S. ml. a M. S. st.) a tento čin spáchal naplnením kvalifikačného znaku „vo väčšom rozsahu" s poukazom na závery odborného vyjadrenia NAKA PPZ, národnej protidrogovej jednotky, podľa ktorého hodnota zaisteného materiálu 715,487 g v Trnavskom kraji v 3. štvrtroku 2018 bola najmenej 7.154,87 eur, čím spáchal spolu s obžalovanými S. čin vo väčšom rozsahu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona.

K preukázaniu viny obžalovaného M. S. st. odvolací súd uvádza nasledovné:

Podstata obhajoby tohto obžalovaného spočívala v tvrdení, že nemal vedomosť o pestovaní marihuany svojim synom obžalovaným M. S. ml. a na pestovaní sa nijakým spôsobom nepodieľal. Obžalovaný tvrdí, že konal v negatívnom skutkovom omyle, pretože si myslel, že pestovanie konopy v takomto rozsahu a na účely výroby masťi nie je trestné.

Tu odvolací súd rovnako ako okresný súd má jednoznačne za to, že obžalovaný vedel o tom, že jeho syn zasadil do vinohradu odrodu konopy, ktorej pestovanie je zakázané a na pestovaní sa aktívne aj podieľal, čo vyplýva z jeho prvotnej výpovede v prípravnom konaní zo 14.09.2018. V tejto výpovedi podrobne popísal, ako sa k plantám dostal, ako a kde ich so synom obžalovaným M. S. ml. zasadili, koľko plánt si zobral on a ako sa o ne staral (prihnojoval ich a pravidelne polieval). Uviedol, že od momentu, kedy planty konopy obžalovaný doniesol, vedel, že ide o marihuanu (povedal mu to jeho syn obžalovaný M. S. ml.), za čo mu mal M. S. st. aj nadávať. Obžalovaný M. S. st. si z týchto plánt zobral dve, tieto dve si aj zasadil, pohnojil ich, a tiež polieval, s úmyslom vyrábať z nich masť pre svojho otca. Obžalovaný uviedol celkom presne, kde rastliny nasadil. Pri domovej prehliadke obžalovaný M. S. st. vyšetrovateľom ukázal plastovú tašku, v ktorej mal už prichystanú sušinu na výrobu masťi, ktorej recept si vopred našiel a na výrobu aj zakúpil lekársku vazelinu. Obžalovaný jednoznačne musel vedieť o protiprávnosti tohto konania, pretože ako bolo uvedené vyššie, svojmu synovi za to nadával, mal vedomosť o tom, že syn konzumuje marihuanu. Potvrdil to aj ďalší syn obžalovaného, svedok G. S.. Keď rastlina dorástla do rozmerov, kedy ju mohli vidieť susedia vo vinohrade a bolo ju cítiť, upozornil obžalovaného M. S. ml. na to, že rastlinu treba zakryť, aby ju nikto nevidel. Išlo o prvú svedeckú výpoveď, v podstate prvotný a neopakovateľný úkon, kedy obžalovaný vypovedal prirodzene úprimne, v domnení, že nejde o závažný zločin, nemal dôvod zahmlievať a účelovo výpoveď prispôbovať v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Navyše, vo výpovedi z prípravného konania aj obžalovaný M. S. ml. vypovedal v podstate v úplnej zhode so svojim otcom, keď popísal, ako sa k plantám dostal, koľko plánt si vzal otec a na aký účel, kde a kto ich zasadil, ako sa o ne staral.

Po zmene právnej kvalifikácie, kedy sa obžalovaný dozvedel, aký trest mu v prípade preukázania viny hrozí, nastal zvrät vo výpovediach oboch obžalovaných S.. Títo zmenili výpoveď tak, že obžalovaný M. S. st. nemal vedomosť, čo jeho syn pestuje, on žiadne rastliny nesadil, nevypestoval ani sa nijakým iným spôsobom na pestovaní nepodieľal. Odvolací súd hodnotí výpovede po zmene právnej kvalifikácie ako tendenčné. Obžalovaný M. S. ml. chcel vziať vinu na seba, čo napokon aj urobil vyhlásením o vine, v domnení, že otec - obžalovaný M. S. st. nebude za tento skutok potrestaný.

Vedomosť obžalovaného M. S. st. o pestovaní zakázanej omamnej látky nepriamo potvrdzuje aj výpoveď svedka A., ktorý uviedol, že má vedomosť o tom, že aj obžalovaný M. S. st. fajčí marihuanu, povedal

mu to M. S. ml. Fajčenie marihuany potvrdil aj sám obžalovaný, keď uviedol, že na svadbe príbuznej si zafajčil jointa, bolo to 25.08.2018. Síce uviedol, že to bolo jediný krát, kedy fajčil marihuanu, nemožno s týmto tvrdením súhlasiť. Obžalovaný sa dňa 14.09.2018 (t.j. 3 týždne, odkedy údajne prvý a posledný krát fajčil marihuanu), podrobil odberu moču a odberu krvi, pričom vo vzorke krvi M. S. st. bola zistená prítomnosť látky zo skupiny kanaboidov, čo znamená, že v čase odberu krvi bol pod vplyvom THC - účinnej látky konope (resp. hašiša).

V súvislosti s poukazom na konanie v negatívnom skutkovom omyle, odvolací súd poukazuje na to, že skutkový omyl negatívny nastane vtedy, ak páchatel' nepozná nejakú skutočnosť, ktorá sa vyžaduje na naplnenie znakov uvedených v Trestnom zákone alebo nepozná okolnosť podmieňujúcu jeho trestnú zodpovednosť. V takom prípade je vylúčené úmyselné zavinenie ako aj vedomá nebanlivosť, nie je však vylúčená zodpovednosť za nevedomú nebanlivosť. V súhrne s vyššie uvedenými skutočnosťami nemožno konanie obžalovaného posúdiť ako konanie v negatívnom skutkovom omyle. Tu podporne odvolací súd poukazuje na to, že následok, ktorý vyplynul z konania páchatel'a, bol iný, než si páchatel' predstavoval, a to nevylučuje jeho zavinenie. (judikát uverejnený v Zbierke zákonov pod sp. R 37/1975).

Obžalovaný namietal aj proces vyhodnotenia dôkazov okresným súdom, keď podľa jeho názoru súd selektívne vyberal časti výpovedi a vyhodnotil ich účelovo. Odvolací súd už vyššie konštatoval a poukázal na veľmi podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku, ako aj vykonané dokazovanie okresným súdom. Okresný súd veľmi podrobne uviedol, ktoré dôkazy považoval za rozhodujúce pre uznanie viny obžalovaných, s rovnakou dôležitosťou sa zaoberal tak s dôkazmi svedčiacimi v prospech ako aj neprospech obžalovaných.

Pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Takýmto postupom sa v rámci fázy dokazovania okresný súd riadil.

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania na rozhodnutie v súlade s jeho skutkovým a právnym názorom, resp. právo na úspech v konaní, event. právo účastníka na také rozhodnutie, ktoré zodpovedá jeho predstavám a očakávaniam. Obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny nie je ani záruka, že rozhodnutie orgánu verejnej moci bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania

K selektívnemu výberu časti jednotlivých výpovedi odvolací súd dodáva, že obžalovaný M. S. st. na hlavnom pojednávaní dňa 12.06.2019 vypovedal odlišne od svojej výpovede v prípravnom konaní. Práve kvôli nezrovnalostiam vo výpovedi okresný prokurátor navrhol prečítať jeho skoršiu výpoveď v častiach, v ktorých bol zaznamenaný rozpor, a okresný súd návrhu vyhovel, na čo postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal obsah tých častí výpovedi, ktoré boli v rozpore s výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Z tohto ustanovenia jasne vyplýva, že v prípade rozporov vo výpovediach sa prečíta tá časť zápisnice (výpovede) o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Okresný súd postupoval správne, keď čítal selektívne iba tie časti, v ktorých rozpor nastal.

Pokiaľ ide o námietku, ktorou poukazoval na nesúlad fotodokumentácie s jeho výpoveďou, keď on sám označil ako miesto vo vinohrade, kde nasadil planty za 3. a 5 riadok, pričom z fotodokumentácie vyplýva, že išlo o 3. a 4. riadok, ani v tomto smere s námietkou nemožno súhlasiť. Po nahliadnutí do fotodokumentácie odvolací súd takéto pochybenie nezistil. Vo fotodokumentácii sú označené fotky poradovými číslami a zaistené rastliny sú označené číslom, ktoré zodpovedá len číslu dôkazu v poradí. Nevyplyva z nej, v ktorom riadku bola ktorá rastlina zaistená. Navyše, obžalovaný mal možnosť nahliadať do spisu a všetky námietky uplatniť už počas vyšetrovania, v tzv. prípravnom konaní, no neurobil tak, pričom mu v tom nebránila žiadna okolnosť. Obžalovaný k odvolaniu priložil vyhlásenie suseda M. A., z ktorého vyplýva, že tento sused videl vyšetrovateľov, ktorý dňa 12.09.2018 počas vykonávania domovej

prehliadky vo vinohrade obžalovaného videl, ako títo niesli jednu rastlinu konopy „zhora“. Odvolací súd na toto vyhlásenie nemôže prihliadnuť, a to jednak preto, že sám obžalovaný tvrdí, že nevie, kde všade syn zasadil planty konopy, čo nevyklučuje zasadenie do takej časti vinohradu, o ktorej obžalovaný M. S. st. vedieť nemusel. Rovnako označenie miesta v tomto čestnom vyhlásení ako „hore“ nie je dostatočne identifikované, pretože mohlo ísť o akékoľvek miesto. Obžalovaný navyše mal možnosť takéto vyhlásenie zabezpečiť, resp. navrhnuť predvolanie tohto svedka už v konaní na okresnom súde, pričom tak neurobil. Na toto vyhlásenie preto v tomto štádiu nemožno prihliadať.

Poslednou námietkou, ktorou spochybňoval napadnutý rozsudok, je poskytnutie produkčnej plochy synovi - obžalovanému M. S. ml. na pestovanie marihuany. Obžalovaný popiera, že by dal synovi súhlas na pestovanie marihuany na jeho pozemku. Tu je potrebné zdôrazniť, že prejav vôle na to, aby sa stal účinný, nemusí byť daný len výslovne (teda písomne alebo ústne) ale aj mlčky, alebo tiež konkludentne a to urobený konaním alebo opomenutím konania. Z opisu skutku v obžalobe, v spojení s jednotlivými výpoveďami, bolo preukázané (tvrdil to aj sám obžalovaný M. S. st.), že keby vedel, že ide o zakázanú látku, netoleroval by pestovanie na jeho pozemku. Z konania obžalovaného, kedy svojmu synovi účinne nezabránil v pestovaní marihuany, práve naopak, o pestovanie sa svojim aktívnym konaním aj pričínal a podieľal, možno usúdiť len to, že takýmto konaním prejavil konkludentný súhlas s pestovaním marihuany. O možnom postihu za niektorú z foriem trestnej súčinnosti napr. trestný čin neoznámene trestného činu v zmysle § 340 Trestného zákona resp. za trestný čin neprekazenia trestného činu v zmysle § 341 Trestného zákona, by bolo možné hovoriť len v tom prípade, kedy by mal páchatel' vedomosť o tom, že iná osoba sa dopustila spáchania alebo sa len pripravuje na spáchanie trestnej činnosti a takúto informáciu by neoznámil príslušnému orgánu, teda objektívna stránka by spočívala len v neoznámení resp. neprekazení trestného činu V tomto prípade ale obžalovaný M. S. st., ako bolo uvedené vyššie, o trestnej činnosti vedomosť mal a na tejto trestnej činnosti sa aj aktívne spolupodieľal, čo vylučuje postih za akúkoľvek formu trestnej súčinnosti.

Vzhľadom na všetky skutočnosti a argumenty uvedené vyššie, v konaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný M. S. st. obžalovaný sa ako trestne zodpovedný páchatel' v priamom úmysle (dolus directus) dopustil spáchania trestného činu v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a to formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Pokiaľ ide o trestnú zodpovednosť obžalovaného M. S. st. ako spolupáchateľa, táto sa posudzuje tak, ako keby trestný čin spáchal sám a to podľa trestnej sadzby za trestný čin, ktorý spáchal spoločným konaním. Konanie obžalovaného M. S. st. spočívalo v zadovážení a prechovávaní omamnej látky pre iného a tento čin spáchali spoločným konaním naplnením kvalifikačného znaku „vo väčšom rozsahu“ s poukazom na závery odborného vyjadrenia NAKA PPZ, národnej protidrogovej jednotky, podľa ktorého hodnota zaisteného materiálu 715,487 g v Trnavskom kraji v 3. štvrtroku 2018 bola najmenej 7.154,87 eur, čím spáchal spolu s obžalovaným M. S. ml. a M. P. čin vo väčšom rozsahu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o napadnuté výroky o vine vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným, odvolací súd poukazuje na nasledovné:

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením okresného súdu bolo nad akékoľvek pochybnosti preukázané, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona, pričom obžalovaní M. S. ml. a M. S. st. sa konania dopustili formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 Trestného zákona a obžalovaný M. P. formou účastníctva v zmysle § 21 písm. d) Trestného zákona ako pomocník. Zároveň výlučne vo vzťahu k obžalovanému M. S. ml. bol pričítaný aj kvalifikačný znak podľa ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia, t.j. čin spáchaný závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách (§ 138 písm. j/ Trestného zákona). Za tento skutok dovoľuje zákon uložiť páchatel'om trest odňatia slobody vo výmere 10 - 15 rokov (§ 172 ods. 2 Trestného zákona).

Ohľadom trestov uložených obžalovaným odvolací súd konštatuje, že uložené tresty sú zákonné a primerané, súd prvého stupňa uložil obžalovaným tresty v súlade so zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona a tieto výroky v napadnutom rozsudku i náležite odôvodnil. Preto odvolania obžalovaných týkajúce sa uložených trestov odvolací súd považoval za neopodstatnené.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatela. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňa aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Okresný súd správne postupoval pri ukladaní trestov obžalovaným a to v súlade so zákonom, vychádzajúc zo zásady humanity a za dodržania princípu úmernosti represie, tak, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Odvolací súd sa s uloženými trestami v plnej miere stotožňuje a odkazuje na podrobné odôvodnenie druhu a výšky jednotlivých trestov súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o obžalovaného M. S. ml. ako hlavného páchatela, tomuto okresný súd po učinení vyhlásenia o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zohľadnení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a z takto upravenej trestnej sadzby pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu o 1/3 z dolnej hranice, t.j. uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Odvolací súd sa s takto uloženým trestom pod dolnú hranicu trestnej sadzby v prípade obžalovaného M. S. ml. plne stotožňuje a to z nasledovných dôvodov. V prípade tohto obžalovaného je potrebné prihliadať na jeho vek, v čase spáchania skutku mal 27 rokov, v čase rozhodovania tunajšieho súdu má takmer 29 rokov. Ide teda o osobu vo veľmi mladom, produktívnom veku, kedy si ešte len buduje sociálne väzby. Z miesta bydliska síce nie je bližšie hodnotený, z výkonu väzby však bol hodnotený pozitívne, plnil príkazy príslušníkov ZVJS, povinnosti si plnil na požadovanej úrovni, konflikty nevyvolával. Vo väzbe mu bola ponúknutá možnosť pracovať - zaradenie na ručné šitie obuvi, a túto možnosť využil. OČTK poskytoval potrebnú súčinnosť od začatia trestného stíhania: je potrebné vyzdvihnúť, že na príslušnom oddelení PZ sa prihlásil sám. Vo vyšetrovacom spise je k dispozícii vyhlásenie susedov a rodinných priateľov obžalovaného, ktorí poukázali na kladné povahové vlastnosti obžalovaného, a ktorí navyše ponúkli súdu záruku za obžalovaného. Obžalovaný bol vychovávaný v kompletnej rodine, svoje detstvo hodnotil ako „šťastné“, také „aké nemá hocikto“, teda odvolací súd zastáva názor, že prevýchova tohto obžalovaného je možná uložením miernejšieho trestu. V jeho prípade ide o prvé odsúdenie spojené s drogovou trestnou činnosťou. Zo záverov Znaleckého posudku č. 65/2018 vyplýva, že uňho nebola zistená závislosť od omamných látok, plne si uvedomuje následky svojho konania, vrátane trestnoprávných. Znalkyňa tiež neodporučila uložiť ochranné liečenie. Obžalovaný svoju vinu priznal, čím prejavil vôľu prijať trest a podrobiť sa jeho výkonu, a tiež po výkone trestu viesť riadny život. K reakcii obžalovaného v odvolaní týkajúcej sa uloženia trestu odňatia slobody vo výmere päť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia odvolací súd uvádza, že nemožno opomenúť závažnosť skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil, preto odvolací súd považoval uložený trest za primeraný bez potreby jeho úpravy. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že u obžalovaného M. S. ml. vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a nevzhliadol žiadne tak významné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovanému M. S. st. ako spolupáchatel'ovi okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nezistiac žiadne okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Rovnako s trestom uloženým obžalovanému M. S. st. sa odvolací súd stotožňuje a považuje ho za primeraný a spravodlivý vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Z výpisu evidencie priestupkov MV SR súd zistil, že obžalovaný sa v minulosti dopustil jedného priestupku na úseku cestnej dopravy. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. U obžalovaného bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť a to že pred spáchaním skutku viedol riadny život podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. U obžalovaného napriek poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona ani odvolací súd nevzhliadol žiadne významné okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu. Obžalovaný M. S. st. sa významnou mierou podieľal na spáchaní trestného činu, a to nielen tým, že poskytol produkčnú plochu na pestovanie rastlín z rodu Cannabis, ale i sám sa aktívne pričínil o pestovanie týchto rastlín a to prihnojovaním a polievaním, pričom pestovaniu minimálne dvoch rastlín venoval takú pozornosť a starostlivosť, že tieto dve rastliny mali zásadný význam na kvalifikáciu skutkovej podstaty trestného činu. Svojím konaním teda obžalovaný významnou mierou prispel k spáchaniu skutku. Navyše obžalovaný svoju výpoveď počas konania opakovane menil a svoje konanie sa snažil zľahčiť odôvodnením, že tieto rastliny chcel použiť na výrobu masť, čo zdôrazňuje nesebakritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti. Vzhľadom na závažnosť a najmä rozsah spáchaného skutku ako aj na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného odvolací súd mal za to, že trest uložený na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je adekvátny, splní funkciu ochrany spoločnosti ako aj individuálnej a generálnej prevencie a zároveň v dostatočnej miere vyjadrí morálne odsúdenie páchatel'a.

Pokiaľ ide o obžalovaného M. P. ako účastníka (pomocníka), tomuto okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nezistiac žiadne okolnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu. Zároveň mu okresný súd uložil v zmysle § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Obžalovaný M. P. sa tak ako bolo rozpísané vyššie podieľal na spáchaní tohto trestného činu formou účasti ako pomocník, teda nie priamy páchatel'. Je potrebné prisvedčiť okresnému súdu, že odovzdaním rastlín konopy došlo k významnej pomoci, pretože bez toho by k trestnému stíhaniu nedošlo. Zo znaleckého posudku síce vyplýva, že u tohto obžalovaného bola zistená rozvinutá závislosť, avšak nie v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval potrebu uloženia ochranného liečenia. Aj v prípade tohto obžalovaného znalkyňa konštatovala, že si následky svojho konania plne uvedomuje, vrátane trestnoprávných následkov. Z miesta bydliska síce nie je bližšie hodnotený, z výkonu väzby však bol hodnotený pozitívne, plnil príkazy príslušníkov ZVJS, povinnosti si plnil na požadovanej úrovni, konflikty nevyvolával. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný M. P. významným spôsobom prispel k trestnej činnosti a svojim konaním na počiatku konštituoval nevyhnutné predpoklady pre spáchanie trestného činu a to zadovážením plánu, obžalovaný sa počas konania ku skutku nepriznával a jeho účasť na spáchanom trestnom čine počas konania zľahčoval ako aj s prihliadnutím na to, že u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, odvolací súd nevzhladol žiadne mimoriadne okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu. Preto trest uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považoval za primeraný.

Takto uložené tresty pre obžalovaných považuje odvolací súd za zákonné, spravodlivé a primerané, zohľadňujúce charakter trestnej činnosti, spôsob spáchania činu, skutkové aj právne okolnosti, pohnútku, následok alebo aj osobné pomery obžalovaných a možnosti ich nápravy a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Záverom v reakcii na množstvo odvolacích námietok zo strany obžalovaných, odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolania obžalovaných M.V. ml., , M.V. st. a M. P., podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.